

tydelige Beløb til Medhjælp for Sogneraadformændene, synes jeg, at der kunde være nogen Grund til at følge Lovforslaget og komme bort fra dette Omsvøb, som det i Virkeligheden ofte er. Det er ikke urigtigt, naar der her er sagt, at man ikke sjældent omgaa det, at Formanden ikke maa faa noget som helst for sit Arbejde, saa at han paa en eller anden Maade faar en Del af Medhjælpssummen alligevel, men det holder jeg nu ikke af. Jeg har ikke tidligere ment, at man ret vel burde gaa til at lønne saadanne kommunale Bestillingsmænd, men efter som det hele Forhold — jeg gentager det — har udviklet sig, synes jeg dog, at der kunde være fuldstændig Grund til nu at se at komme bort fra den indirekte Løn, som jo Formanden alligevel faar, og give ham en mindre, men direkte Løn for hans Arbejde. Jeg tror, mine Herrer, at som Forholdet nu er, gives der en indirekte Præmie for at holde de gode Kræfter borte fra Kommunens Tjeneste. Jeg kan ikke se rettere, end at der er noget selvmodsigende i, at en dygtig Sogneraadformand, der har arbejdet i Kommunens Tjeneste en Tid og har gjort dette paa en tilfredsstillende Maade, ikke faar nogen Løn for sit Arbejde; men er det derimod en simplere Sogneraadformand, en Mand, der ikke kan udføre Arbejdet, saa kan der af Kommunens Kasse betales et Beløb til Hjælp for Formanden. Jeg synes virkelig, at naar man tager Spørgsmaalet praktisk, er der noget underligt selvmodsigende i det, der nu sker. Jeg kan godt forstaa, at den ærede Indenrigsminister egentlig ikke er stemt for dette ny, og jeg kan ogsaa nok tilbørlig forstaa de Betragtninger, der ere gjorte gældende af de ærede Medlemmer fra Svendborg Amts 7de Valgkreds (Brockenhuus-Schack) og Tisted Amts 3dje Valgkreds (N. Andersen), men jeg vil dog sige disse to ærede Medlemmer, at naar de synes at være saa stærkt stemte for at forøge Betalingen for Medhjælp til Sogneraadet, saa tror jeg nok, at det er en forfærdelig Vej at gaa. Det er hyderligere en Afvisning af de gode Kræfter i Kommunerne, som ellers kunde være tilbøjelige til at tage fat for at udrette noget og blive ved med det en Tid. Forandres Forholdet ikke, følger man selvfølgelig at undgaa disse Sogneraadbestillinger, og naar det er ubemidlede Folk, hvor i Alverden skulle de da ogsaa kunne blive ved at arbejde uden Betaling? Naar man siger, at man har Lov til at betale en Sekretær, vil jeg dertil sige, at der er saa mange Udgifter for Sogneraadformanden, at det at faa en Sekretær ikke alene gør Sagen

klar. En Sogneraadformand skal være nogenlunde å jour med Sagerne, og er han ikke det, er det lige godt en Præmie, man sætter for, at de gode Kræfter skulle gaa deres Vej, naar man vedbliver som nu. Derfor kan jeg være med til at tage under alvorlig Overvejelse at komme bort fra det Omsvøb, man nu har, thi det misbilliger jeg ganske vist, at man skal kunne omgaa det, medens tillige de gode Kræfter paa en Maade blive pressede bort fra Kommunens Tjeneste og det kommunale Arbejde. Denne megen Tale om Tillids- og Værdshverv lyder meget smukt, men den nøgne Virkelighed er den, at en dygtig Mand ikke vedblivende vil sætte sit Arbejde ind paa at have denne Værd, naar han bestandig har i alt Fald indirekte Tab, hvad han har, og disse indirekte Tab kunne være saa betydelige, at man ogsaa godt kan sige, der er direkte Tab derved. Nej, lad os se at komme bort fra det. Om Realiteten i Forslaget er heldig, skal jeg ikke komme videre ind paa. Jeg er sikker paa, at Maksimalgrænsen, de 25 Ore, vistnok er lidt rundelig, men det kan der jo nærmere tales om. Jeg kunde ogsaa nok være tilbøjelig til at stryge de Ord i Forslaget om, at man kan „med Amtsrådets Samtykke“ osv. Jeg tror ikke, det er nødvendigt. Naar man sætter Grænsen til 25 Ore, og saa Sogneraadet har frit Spillerum mellem flet intet og 25 Ore pr. Individ, vil sikkert ingen Kommune forlange at gaa over 25 Ore. Derfor vil jeg foreslaa, at de, der saa med Sagen at gøre i Udvalg, overveje, om man ikke helt kan stryge det og lade Amtsraadet være helt udenfor denne Sag. Skal man vedblivende have Amtsraadet med, komme vi ind paa et halvt Princip igen lige som nu. Lad Amtsraadet være udenfor, derjom man vil ind paa at fastsætte en bestemt fikseret Løn for Sogneraadformændene. — Jeg anbefaler altsaa Forslaget til velvillig Overvejelse og er ikke bange for at komme ind paa det Princip, at Sogneraadformændene paa Grund af det uhyre Arbejde, de fleste, ja, næsten alle af dem have, faa en tarvelig Betaling for deres Arbejde.

Da ingen hyderligere begærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Obergang til 2den Behandling ved to ges uden Afstemning.